

חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ם-1980 *

הגדרות

1. בחוק זה –

“רשות מקומית” – עיריה, מועצה מקומית, ועד מקומי או איגוד ערים;
“תשלום חובה” – כל תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין;
“מדד” – מדד המחירים לצרכן המתפרסם מדי פעם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
“היום הקובע” – כל אחד מן הימים הבאים בכל שנה: אחד בסכרואר, אחד באפריל, אחד ביוני, אחד באוגוסט, אחד באוקטובר ואחד בדצמבר;
“הפרשי הצמדה” – תוספת לתשלום חובה לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב בתשלום החובה עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום שילומו של תשלום החובה;
“תשלומי פיגורים” – ריבית בשיעור של 72% לשנה ממועד החיוב בתשלום החובה ועד ליום שילומו או ריבית בשיעור של 4% לשנה לאותה תקופה בתוספת הפרשי הצמדה, לפי הסכום הגבוה יותר.

2. תשלום חובה שלא שולם תוך חודשיים מהמועד שנקבע לשילומו ישולם בתוספת תשלומי פיגורים.

תשלומי פיגורים

3. סכום ששולם לסילוק חובות שונים שאדם חייב לרשות מקומית, יזקף תחילה כנגד תשלום החובה שמועד החיוב שלו הוא המוקדם ביותר מבין חובותיו בתוספת תשלומי פיגורים החלים עליו; לא היה בסכום שניתן כדי סילוקו של תשלום החובה האמור ותשלומי הפיגורים החלים עליו, ינוכה מתשלום החובה חלק השווה ליחס שבין הסכום המשולם לבין סכום תשלום החובה ותשלומי הפיגורים החלים עליו, וכאשר תשולם יתרת תשלום החובה יחושבו עליה תשלומי פיגורים ממועד החיוב המקורי.

זקיפת תשלומים

4. (א) רשות מקומית רשאית לקבוע לארנונה כללית ולמס עסקים הסדר לפרעונם בתשלומים (להלן – הסדר תשלומים) במשך תקופה שלא תעלה על שנה ממועד החיוב בהם; נקבע הסדר תשלומים כאמור, לא יחוייב אדם בתשלומי פיגורים על תשלומים שפרע על-פי ההסדר.

הסדר תשלומים

(ב) רשות מקומית רשאית לקבוע לתשלומי החובה המפורטים בתוספת הסדר תשלומים לתקופה שלא תעלה על שנתיים, אשר סכומו הבסיסי ייקבע כאמור בסעיף קטן (ג); כל תשלום לפי הסדר כזה ישולם בתוספת ריבית בשיעור של 72% לשנה ממועד ההסדר ועד מועד שילומו למעשה.

(ג) הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (ב) ייעשה לגבי תשלום החובה בתוספת ריבית בשיעור של 72% לשנה ממועד החיוב בתשלום החובה ועד ליום ההסדר, או בתוספת ריבית בשיעור של 4% לשנה לאותה תקופה והפרשי עליית המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע שלפני יום ההסדר, לפי הסכום הגבוה יותר.

* נתקבל בכנסת ביום י"ט בטבת תש"ם (8 בינואר 1980); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1416, תשל"ט, עמ' 276.

(ד) לא ייעשה הסדר תשלומים לפי סעיף קטן (ב) לגבי תשלום חובה שנדרש אדם לשלם בשל בניה שקיבל היתר לה ושטחה עולה על 40 מ"ר.

(ה) לא פרע אדם במועד שני תשלומים על פי הסדר תשלומים שנעשה עמו, יתבטל ההסדר וסעיף 2 יחול על יתרת תשלום החובה.

(ו) שר הפנים, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי בצו לשנות את התוספת.

5. שר הפנים רשאי לקבוע בצו לרשות מקומית פלוגית או לסוג רשויות מקומיות ימים קובעים שלא כמוגדר בסעיף 1.

סמכות לקביעת ימים קובעים

6. שילם אדם תשלום חובה שלא חב בו או ביתר על הסכום שהוא חב בו (להלן – תשלום יתר) ולא הוחזר תשלום היתר תוך חדשיים מיום שילומו, תחזירו הרשות המקומית בתוספת ריבית בשיעור של 72% לשנה מיום שילומו ועד החזרתו, או בתוספת ריבית בשיעור של 4% לשנה לאותה תקופה ובתוספת הפרשי עליית המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני יום השילום עד המדד שפורסם סמוך לפני יום החזרת התשלום, לפי הסכום הגבוה יותר.

החזר תשלומי יתר

7. לענין הגביה, דין ריבית והפרשי הצמדה לפי חוק זה כדין תשלום החובה שעליו הם נגבים.

גביה

8. בחוק הריבית (שינוי שיעורים), תשל"ג-1972: –

(1) בתוספת הראשונה, לאחר פסקה 12 יבוא:

"(13) סעיפים 1, 4, 6 ו-13 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ם-1980;"

(2) בתוספת השניה, פסקה (9) – בטלה.

תיקון חוק הריבית (שינוי שיעורים)

תיקון סקודת העיריות

9. סעיף 253 וסעיפים 301 עד 304 לסקודת העיריות² – בטלים.

תיקון סקודת המועצות המקומיות

10. סעיף 20 לסקודת המועצות המקומיות³ – בטל.

תיקון חוק הרשויות המקומיות (ביוב)

11. סעיף 36 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962⁴ – בטל.

תחולה על המדינה

12. חוק זה יחול על תשלומי חובה שהמדינה חייבת לשלם לרשות מקומית כבעל של נכסים בתחומה או כמחזיק בהם.

ביצוע ותקנות

13. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

הוראות מעבר

14. (א) תשלום חובה שמועד החיוב לשילומו חל לפני תחילתו של חוק זה (להלן – יום התחילה), יראו את מועד החיוב לשילומו כאילו חל ביום התחילה ויחולו עליו הוראות חוק זה.

1 ס"ח תשל"ג, עמ' 12.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

4 ס"ח תשכ"ב, עמ' 96; תשל"ב, עמ' 156.

(ב) שילם אדם תשלום יתר לפני יום התחילה, יראו את יום התחילה כיום שילומו של תשלום היתר ויחולו הוראות סעיף 6.

(ג) (1) הסדרי תשלומים שנעשו לפני יום פרסומו של חוק זה (להלן – יום הפרסום), יעמדו בתקפם והוראות חוק זה לא יחולו עליהם.

(2) בין יום הפרסום ליום התחילה רשאית רשות מקומית לקבוע לתשלום חובה הסדר תשלומים לתקופה שאינה עולה על שנתיים; כל תשלום לפי הסדר כזה ישולם בתוספת ריבית כשיעור של 72% לשנה ממועד ההסדר ועד מועד שילומו למעשה;

(3) לא פרע אדם במועד שני תשלומים על פי הסדר תשלומים שנעשה עמו לפי פסקה (2), יתבטל ההסדר וסעיף קטן (א) יחול על יתרת תשלום החובה.

(ד) שר הפנים רשאי לקבוע בצו לרשות מקומית פלוגית על פי פנייתה או לסוג רשויות מקומיות, תקופה ארוכה מתקופת שני החדשים האמורה בסעיף 2, ובלבד שהתקופה שיקבע השר לא תעלה על ששה חדשים; תחולתו של צו כאמור תהיה עד סוף שנת הכספים 1983 או עד מועד יותר מוקדם שקבע השר.

15. תחילתו של חוק זה ביום ט"ו בניסן תש"ם (1 באפריל 1980).

תחילה

תוספת

(סעיף 4 (ב))

- (1) אגרת הנחת צינורות;
- (2) היטל כיוב;
- (3) אגרת כבישים;
- (4) היטל כבישים;
- (5) השתתפות בעלים לכבישים;
- (6) השתתפות בעלים למדרכות;
- (7) אגרת תיעול וניקוז.

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה